

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

6. marts 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 83/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 83/02 Sag C-632/20 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. januar 2023 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (Appel – forbindelser udadtil – stabiliserings- og associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Kosovo på den anden side – elektronisk kommunikation – forordning (EU) 2018/1971 – sammenslutningen af europæiske tilsynsmyndigheder inden for elektronisk kommunikation (BEREC) – artikel 35, stk. 2 – Kosovos tilsynsmyndigheds deltagelse i dette organ – begrebet »tredjeland« og begrebet »tredjestat« – Europa-Kommissionens kompetence) 2

2023/C 83/03 Sag C-680/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. januar 2023 — Unilever Italia Mkt. Operations Srl mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – artikel 102 TEUF – dominerende stilling – producent tilregnes sine distributørers handlinger – kontraktforhold mellem producenten og distributørerne – begrebet »økonomisk enhed« – anvendelsesområde – misbrug – eksklusivitetsbetingelse – nødvendigheden af at påvise virkningerne på markedet) 3

2023/C 83/04	Sag C-147/21: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. januar 2023 — Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF) m.fl. mod Ministre de la Transition écologique og Premier ministre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – biocidholdige produkter – forordning (EU) nr. 528/2012 – artikel 72 – frie varebevægelser – artikel 34 TEUF – medlemsstaternes mulighed for at vedtage restriktive foranstaltninger på området for handelspraksis og annoncering – former for salg, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 34 TEUF – begrundelse – artikel 36 TEUF – målsætning om bevarelse af menneskers og dyrs sundhed og af miljøet – proportionalitet)	3
2023/C 83/05	Sag C-162/21: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. januar 2023 — Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL og TN mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – forordning (EF) nr. 1107/2009 – markedsføring af plantebeskyttelsesmidler – artikel 53, stk. 1 – nødsituationer i forbindelse med plantebeskyttelse – undtagelse – anvendelsesområde – frø behandlet med plantebeskyttelsesmidler – neonicotinoider – aktivstoffer, der indebærer en forhøjet risiko for bier – forbud mod markedsføring og udendørs anvendelse af frø behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder sådanne aktivstoffer – gennemførelsesforordning (EU) 2018/784 og gennemførelsesforordning (EU) 2018/785 – undtagelsen finder ikke anvendelse – beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og af miljøet – forsigtighedsprincippet)	5
2023/C 83/06	Sag C-292/21: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. januar 2023 — Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE) og UTE CNAE-ITT-FORMASTER-ECT mod Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA) og Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) [Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2006/123/EF – tjenesteydelser på det indre marked – artikel 2, stk. 2, litra d) – materielt anvendelsesområde – tjenesteydelser på transportområdet – levering af kurser om trafikkenkskab og genoplæring med henblik på at generhverve point til kørekort – koncession om offentlige tjenesteydelser – artikel 15 – krav – opdeling af det relevante geografiske område i fem dele – kvantitativ og territorial begrænsning for adgangen til at udøve den pågældende virksomhed – tvungende almene hensyn – berettigelse – trafiksikkerhed – proportionalitet – tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse]	6
2023/C 83/07	Forenede sager C-495/21 og C-496/21: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. januar 2023 — L. GmbH (C-495/21) og H. Ltd (C-496/21) mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – medicinsk udstyr – direktiv 93/42/EØF – artikel 1, stk. 2, litra a) – definition – artikel 1, stk. 5, litra c) – anvendelsesområde – humanmedicinske lægemidler – direktiv 2001/83/EF – artikel 1, nr. 2) – definition af begrebet »lægemiddel« – artikel 2, stk. 2 – relevante retsregler – klassificering som »medicinsk udstyr« eller som »lægemiddel«]	6
2023/C 83/08	Sag C-506/22: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. januar 2023 — straffesag mod SNI (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Câmpina — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – krav om angivelse af de forhold, der begrunder behovet for en besvarelse fra Domstolen – krav om angivelse af forbindelsen mellem de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, og den nationale lovgivning, der finder anvendelse – manglende tilstrækkelig præcisering – afvisning)	7
2023/C 83/09	Sag C-137/22 P: Appel iværksat den 26. februar 2022 af Georgios Theodorakis og Maria Theodoraki til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 17. december 2021 i sag T-495/14, Theodorakis og Theodoraki mod Rådet	8
2023/C 83/10	Sag C-691/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 9. november 2022 — RTL Belgium SA og RTL BELUX SA & Cie SECS mod Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)	8
2023/C 83/11	Sag C-692/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 9. november 2022 — RTL Belgium SA og RTL BELUX SA & Cie SECS mod Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)	9
2023/C 83/12	Sag C-716/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal judiciaire d'Auch (Frankrig) den 23. november 2022 — EP mod Préfet du Gers og Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)	10

2023/C 83/13	Sag C-738/22 P: Appel iværksat den 30. november 2022 af Google LLC, Alphabet, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 14. september 2022 i sag T-604/18, Google og Alphabet mod Kommissionen	11
2023/C 83/14	Sag C-23/23: Sag anlagt den 20. januar 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta . .	13
2023/C 83/15	Sag C-26/23 P: Appel iværksat den 21. januar 2023 af Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative »Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe« til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 9. november 2022 i sag T-158/21, Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe mod Kommissionen	14
Retten		
2023/C 83/16	Sag T-617/17 RENV: Rettens dom af 21. december 2022 — Vialto Consulting mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold – instrument til førtiltrædelsesbistand – OLAF's undersøgelse – kontrol på stedet – uregelmæssigheder og forsømmelser, som angiveligt er begået af Kommissionen – retten til at blive hørt – ikke-økonomisk tab – årsagsforbindelse)	15
2023/C 83/17	Sag T-537/18: Rettens dom af 21. december 2022 — Vialto Consulting mod Kommissionen (Instrument til førtiltrædelsesbistand – støtte – OLAF's undersøgelser – administrativ sanktion – udelukkelse fra procedurerne for tildeling af udbudskontrakter og tilskud, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, i en periode på to år – begrundelsespligt – artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2185/96 – princippet om god forvaltningsskik – berettigede forventninger – fuld prøvelsesret – sanktionens forholdsmæssighed)	15
2023/C 83/18	Sag T-626/20: Rettens dom af 21. december 2022 — Landwärme mod Kommissionen (Statsstøtte – markedet for biogas – afgiftsfritagelser, der kompenserer for meromkostningerne ved produktionen – afgørelser om ikke at gøre indsigelse – annullationssøgsmål – søgsmålsinteresse – formaliteten – manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure – alvorlige vanskeligheder – artikel 108, stk. 2, og artikel 108, stk. 3, TEUF – artikel 4, stk. 3, og artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) 2015/1589 – retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 – kumulation af støtte – statsstøtte ydet af flere medlemsstater – importeret biogas – princippet om forbud mod forskelsbehandling – artikel 110 TEUF)	16
2023/C 83/19	Sag T-746/20: Rettens dom af 21. december 2022 — Grünig mod Kommissionen (Dumping – import af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – fritagelse af import, der er bestemt til et særligt anvendelsesformål – annullationssøgsmål – spørgsmålet, om en bestemmelse kan udskilles – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – umiddelbart berørt – anfægtelig retsakt – formaliteten – artikel 9, stk. 5, første afsnit, i forordning (EU) 2016/1036 – told, der pålægges uden forskelsbehandling – ligebehandling)	17
2023/C 83/20	Sag T-747/20: Rettens dom af 21. december 2022 — EOC Belgium mod Kommissionen (Dumping – import af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – fritagelse af import, der er bestemt til et særligt anvendelsesformål – annullationssøgsmål – spørgsmålet, om en bestemmelse kan udskilles – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – umiddelbart berørt – anfægtelig retsakt – formaliteten – artikel 9, stk. 5, første afsnit, i forordning (EU) 2016/1036 – told, der pålægges uden forskelsbehandling – ligebehandling)	18
2023/C 83/21	Sag T-33/21: Rettens dom af 18. januar 2023 — Rumænien mod Kommissionen (EGFL og ELFUL – udgifter, der er udelukket fra finansiering – udgifter afholdt af Rumænien – det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013 – metoder til beregning af støttesatser for delforanstaltning »1a« i foranstaltning 215 – betaling til fordel for velfærd for »slagtesvin« og »gylte« – forhøjelse med mindst 10 % af arealkravet for hvert dyr – begrundelsespligt – berettiget forventning – retssikkerhed – juridisk kvalifikation af fakta – artikel 12, stk. 6 og 7, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 – retningslinjer om beregningen af finansielle korrektioner inden for rammerne af procedurerne for efterprøvende regnskabsafslutning og finansiell regnskabsafslutning)	18
2023/C 83/22	Sag T-187/21: Rettens dom af 21. december 2022 — Firearms United Network m.fl. mod Kommissionen (REACH – forordning (EU) 2021/57 – ajourføring af bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 – begrænsning for så vidt angår bly – anvendelse af blyhagl i eller omkring vådområder – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – retssikkerhed – uskyldsformodning)	19

2023/C 83/23	Sag T-330/21: Rettens dom af 21. december 2022 — EWC Academy mod Kommissionen [Socialpolitik – støtte til foranstaltninger med henblik på fremme af initiativer vedrørende virksomhedsrepræsentanter – indkaldelse af forslag VP/2020/008 – udelukkelse af europæiske samarbejdsudvalg, der ikke er juridiske personer – artikel 197, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2018/1046]	20
2023/C 83/24	Sag T-443/21: Rettens dom af 18. januar 2023 — YAplus DBA Yoga Alliance mod EUIPO — Vidyanand (YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL) (EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærket YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL – det ældre EU-figurmærke yoga ALLIANCE – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder – artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001)	20
2023/C 83/25	Sag T-644/21: Rettens dom af 21. december 2022 — Pharmadom mod EUIPO — Wellbe Pharmaceuticals (WellBe PHARMACEUTICALS) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket WellBe PHARMACEUTICALS – det ældre nationale ordmærke WELL AND WELL – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	21
2023/C 83/26	Sag T-726/21: Rettens dom af 18. januar 2023 — Rolex mod EUIPO — PWT (Figur bestående af en krone) [EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke der gengiver en krone – tidligere EU-figurmærke, der gengiver en krone, og det tidligere EU-figurmærke ROLEX – relative registreringshindringer – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – ingen krænkelse af renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]	22
2023/C 83/27	Sag T-758/21: Rettens kendelse af 18. januar 2023 — Dorsum mod EUIPO — id Quantique (Clavis) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Clavis – det ældre EU-ordmærke CLAVIS – manglende identifikation af det ældre varemærke i indsigelsen – betingelser for indsigelsens antagelighed)	22
2023/C 83/28	Sag T-4/22: Rettens dom af 21. december 2022 — Puma mod EUIPO — DN Solutions (PUMA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket PUMA – det ældre internationale figurmærke PUMA – relativ registreringshindring – skade på renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001]]	23
2023/C 83/29	Sag T-118/22: Rettens dom af 21. december 2022 — OM mod Kommissionen (Personalesag – midlertidigt ansatte – ansættelse – stillingsopslag – afslag på ansøgning – udnævnelse af en anden ansøger – stilling som medlem af Udvalget for Forskriftskontrol – begrundelsespligt – tilsidesættelse af meddelelsen om ledig stilling – berettigede forventninger – ligebehandling – åbenbart urigtigt skøn)	24
2023/C 83/30	Sag T-166/22: Rettens kendelse af 18. januar 2023 — Seifert mod Rådet (Annulations søgsmål – restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine – foranstaltninger, der berører russiske statsborgere, fysiske personer med bopæl i Rusland og juridiske personer, enheder og organer, der er etableret i Rusland – manglende søgsmålsinteresse – afvisning)	24
2023/C 83/31	Sag T-500/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. januar 2023 — Vleuten Insects og New Generation Nutrition mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – fødevarer – nye fødevarer – forordning (EU) 2015/2283 – tilladelse til markedsføring af Alphitobius diaperinus-larver – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	25
2023/C 83/32	Sag T-689/22: Sag anlagt den 7. november 2022 — SN mod Kommissionen	25
2023/C 83/33	Sag T-784/22: Sag anlagt den 13. december 2022 — Zásilkovna mod Kommissionen	26
2023/C 83/34	Sag T-7/23: Sag anlagt den 13. januar 2023 — Frankrig mod Kommissionen	27
2023/C 83/35	Sag T-13/23: Sag anlagt den 20. januar 2023 — Balaban mod EUIPO — Shenzhen Stahlwerk Welding Technology (STAHLWERK)	27

2023/C 83/36	Sag T-19/23: Sag anlagt den 23. januar 2023 — Laboratorios Normon mod EUIPO — Sofar (NORMOCARE)	28
2023/C 83/37	Sag T-20/23: Sag anlagt den 23. januar 2023 — Japan Tobacco mod EUIPO — Dunhill Tobacco of London (FLOW FILTER)	29
2023/C 83/38	Sag T-21/23: Sag anlagt den 23. januar 2023 — Chart mod EUIPO (ABSOLUTEFLOW)	30
2023/C 83/39	Sag T-22/23: Sag anlagt den 24. januar 2023 — Markt-Pilot mod EUIPO (MARKT-PILOT)	30
2023/C 83/40	Sag T-518/22: Rettens kendelse af 17. januar 2023 — GKP mod EUIPO — Cristalfarma (TIARA RUBIS)	31

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2023/C 83/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 71 af 27.2.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 63 af 20.2.2023

EUT C 54 af 13.2.2023

EUT C 45 af 6.2.2023

EUT C 35 af 30.1.2023

EUT C 24 af 23.1.2023

EUT C 15 af 16.1.2023

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. januar 2023 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-632/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – forbindelser udadtil – stabiliserings- og associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Kosovo på den anden side – elektronisk kommunikation – forordning (EU) 2018/1971 – sammenslutningen af europæiske tilsynsmyndigheder inden for elektronisk kommunikation (BEREC) – artikel 35, stk. 2 – Kosovos tilsynsmyndigheds deltagelse i dette organ – begrebet »tredjeland« og begrebet »tredjestat« – Europa-Kommissionens kompetence)

(2023/C 83/02)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (først ved Centeno Huerta, derefter ved A. Gavela Llopis, som befuldmægtigede)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer og T. Ramopoulos, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rettens dom af 23. september 2020, Spanien mod Kommissionen (T-370/19, EU:T:2020:440), ophæves.
- 2) Kommissionens afgørelse af 18. marts 2019 om Kosovos nationale tilsynsmyndigheds deltagelse i Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation annulleres.
- 3) Virkningerne af Kommissionens afgørelse af 18. marts 2019 om Kosovos nationale tilsynsmyndigheds deltagelse i Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation opretholdes, indtil ikrafttrædelsen inden for en rimelig frist, der ikke må overstige seks måneder regnet fra datoen for nærværende doms afsigelse, af eventuelle nye samarbejdsordninger indgået i henhold til artikel 35, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11. december 2018 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 mellem Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret) og Kosovos nationale tilsynsmyndighed.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kongeriget Spanien i forbindelse med nærværende appelsag og i forbindelse med sagens behandling for Den Europæiske Unions Ret afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 22.2.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. januar 2023 — Unilever Italia Mkt. Operations Srl mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-680/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – artikel 102 TEUF – dominerende stilling – producent tilregnes sine distributørers handlinger – kontraktforhold mellem producenten og distributørerne – begrebet »økonomisk enhed« – anvendelsesområde – misbrug – eksklusivitetsbetingelse – nødvendigheden af at påvise virkningerne på markedet)

(2023/C 83/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unilever Italia Mkt. Operations Srl

Sagsøgt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Procesdeltager: La Bomba Snc

Konklusion

- 1) Artikel 102 TEUF skal fortolkes således, at den adfærd, som udvises af distributører, der er en del af distributionsnettet for varer eller tjenesteydelser for en producent, der indtager en dominerende stilling, kan tilregnes denne producent, hvis det godtgøres, at denne adfærd ikke er blevet udvist selvstændigt af de pågældende distributører, men er en del af en politik, som ensidigt er blevet besluttet af denne producent og gennemføres gennem de pågældende distributører.
- 2) Artikel 102 TEUF skal fortolkes således, at en konkurrencemyndighed, når der foreligger eksklusivitetsbetingelser i distributionsaftaler, ved afgørelsen af, om der foreligger misbrug af dominerende stilling, principielt på baggrund af alle de relevante omstændigheder, og henset til bl.a. de økonomiske analyser, som den dominerende virksomhed i givet fald har fremlagt med hensyn til den pågældende adfærds manglende evne til at udelukke lige så effektive konkurrenter som denne, skal godtgøre, at disse betingelser er egnede til at begrænse konkurrencen. Anvendelsen af en test med hensyn til »den lige så effektive konkurrent« er fakultativ. Hvis resultaterne af en sådan test imidlertid fremlægges af den pågældende virksomhed under den administrative procedure, er konkurrencemyndigheden forpligtet til at undersøge dens bevisværdi.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 8.3.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. januar 2023 — Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF) m.fl. mod Ministre de la Transition écologique og Premier ministre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-147/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – biocidholdige produkter – forordning (EU) nr. 528/2012 – artikel 72 – frie varebevægelser – artikel 34 TEUF – medlemsstaternes mulighed for at vedtage restriktive foranstaltninger på området for handelspraksis og annoncering – former for salg, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 34 TEUF – begrundelse – artikel 36 TEUF – målsætning om bevarelse af menneskers og dyrs sundhed og af miljøet – proportionalitet)

(2023/C 83/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIEHF), Florame, Hyteck Aroma-Zone, Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre Médicament, Pranarom France og PuresSENTIEL France

Sagsøgte: Ministre de la Transition écologique og Premier ministre

Konklusion

1) Artikel 72 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 334/2014 af 11. marts 2014, skal fortolkes således, at

- den er til hinder for en national lovgivning, der, ud over den angivelse, der er fastsat i denne artikel, kræver, at der påføres en angivelse på annoncer rettet til fagfolk for biocidholdige produkter, der tilhører produkttype 2 og 4, som er omfattet af hovedgruppe 1 for disse produkttyper, og som er anført i bilag V til denne forordning, samt produkttype 14 og 18, som er omfattet af hovedgruppe 3 for disse produkttyper, og som er anført i bilag V til den nævnte forordning
- og at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der forbyder annoncer rettet til den brede offentlighed for biocidholdige produkter, der tilhører produkttype 2 og 4, som er omfattet af hovedgruppe 1 for disse produkttyper, og som er anført i bilag V til forordning nr. 528/2012, som ændret ved forordning nr. 334/2014, samt produkttype 14 og 18, som er omfattet af hovedgruppe 3 for disse produkttyper, og som er anført i bilag V til denne forordning.

2) Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at

- de ikke er til hinder for en national lovgivning, som forbyder visse former for handelspraksis, såsom prisafslag, rabatter, bonusser, differentiering af de almindelige og særlige betingelser for salg, udlevering af gratis eksemplarer eller alle former for tilsvarende praksis, som vedrører biocidholdige produkter, der tilhører produkttype 14 og 18, som er omfattet af hovedgruppe 3 for disse produkttyper, og som er anført i bilag V til forordning nr. 528/2012, som ændret ved forordning nr. 334/2014, når denne lovgivning er begrundet i formål om beskyttelse af menneskers liv og sundhed samt af miljøet, når den er egnet til at sikre gennemførelsen af disse formål, og når den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse formål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve,
- og at de er ikke til hinder for en national lovgivning, der forbyder annoncer rettet til den brede offentlighed for biocidholdige produkter, der tilhører produkttype 2 og 4, som er omfattet af hovedgruppe 1 for disse produkttyper, og som er anført i bilag V til denne forordning, og produkttype 14 og 18, som er omfattet af hovedgruppe 3 for disse produkttyper, og som er anført i bilag V til den nævnte forordning, når denne lovgivning er begrundet i formål om beskyttelse af menneskers liv og sundhed samt af miljøet, når den er egnet til at sikre gennemførelsen af disse formål og når den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse formål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 215 af 29.6.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. januar 2023 — Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL og TN mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-162/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – forordning (EF) nr. 1107/2009 – markedsføring af plantebeskyttelsesmidler – artikel 53, stk. 1 – nødsituationer i forbindelse med plantebeskyttelse – undtagelse – anvendelsesområde – frø behandlet med plantebeskyttelsesmidler – neonicotinoider – aktivstoffer, der indebærer en forhøjet risiko for bier – forbud mod markedsføring og udendørs anvendelse af frø behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder sådanne aktivstoffer – gennemførelsesforordning (EU) 2018/784 og gennemførelsesforordning (EU) 2018/785 – undtagelsen finder ikke anvendelse – beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og af miljøet – forsigtighedsprincippet)

(2023/C 83/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL og TN

Sagsøgt: État belge

Procesdeltagere: Sesvanderhave SA, Confédération des Betteraviers Belges ASBL, Société Générale des Fabricants de Sucre de Belgique ASBL (Subel), Isera & Scaldis Sugar SA (Iscal Sugar) og Raffinerie Tirlemontoise SA

Konklusion

Artikel 53, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF

skal fortolkes således, at

den ikke tillader en medlemsstat at godkende markedsføring af plantebeskyttelsesmidler med henblik på behandling af frø eller markedsføring og anvendelse af frø, der er behandlet med disse midler, når markedsføringen og anvendelsen af frø, der er behandlet med de samme produkter, udtrykkeligt er forbudt ved en gennemførelsesforordning.

⁽¹⁾ EUT C 242 af 21.6.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. januar 2023 — Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE) og UTE CNAE-ITT-FORMASTER-ECT mod Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA) og Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-292/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2006/123/EF – tjenesteydelser på det indre marked – artikel 2, stk. 2, litra d) – materielt anvendelsesområde – tjenesteydelser på transportområdet – levering af kurser om trafikkenkskab og genoplæring med henblik på at generhverve point til kørekort – koncession om offentlige tjenesteydelser – artikel 15 – krav – opdeling af det relevante geografiske område i fem dele – kvantitativ og territorial begrænsning for adgangen til at udøve den pågældende virksomhed – tvingende almene hensyn – berettigelse – trafiksikkerhed – proportionalitet – tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse]

(2023/C 83/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE) og UTE CNAE-ITT-FORMASTER-ECT

Sagsøgte: Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA) og Ministerio Fiscal

Konklusion

Artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for en national ordning, hvorefter kurser om trafikkenkskab og -genoplæring med henblik på at generhverve point til kørekort skal ske som en koncessionskontrakt om offentlige tjenesteydelser, for så vidt som denne ordning går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det forfulgte mål af offentlig interesse, nemlig forbedring af trafiksikkerheden.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 16.8.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. januar 2023 — L. GmbH (C-495/21) og H. Ltd (C-496/21) mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-495/21 og C-496/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – medicinsk udstyr – direktiv 93/42/EØF – artikel 1, stk. 2, litra a) – definition – artikel 1, stk. 5, litra c) – anvendelsesområde – humanmedicinske lægemidler – direktiv 2001/83/EF – artikel 1, nr. 2) – definition af begrebet »lægemiddel« – artikel 2, stk. 2 – relevante retsregler – klassificering som »medicinsk udstyr« eller som »lægemiddel«]

(2023/C 83/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: L. GmbH (C-495/21) og H. Ltd (C-496/21)

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EU af 31. marts 2004,

skal fortolkes således, at

bestemmelsen ikke alene finder anvendelse på »lægemidler efter funktion« som omhandlet i artikel 1, nr. 2), litra b), 2001/83, som ændret, men ligeledes på »lægemidler efter betegnelse« som omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, nr. 2), litra a).

- 2) Artikel 1, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/47/EF af 5. september 2007, og artikel 1, nr. 2), i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27,

skal fortolkes således, at

når et produkts hovedvirkningsmåde ikke er videnskabeligt fastslået, kan dette produkt hverken være omfattet af definitionen af begrebet »medicinsk udstyr« som omhandlet i direktiv 93/42, som ændret ved direktiv 2007/47, eller af definitionen af »lægemiddel efter funktion« som omhandlet i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27. Det tilkommer de nationale retter i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om betingelserne vedrørende definitionen af begrebet »lægemiddel efter betegnelse« som omhandlet i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27, er opfyldt.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. januar 2023 — straffesag mod SNI (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Cămpina — Rumænien)

(Sag C-506/22 (¹))

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – krav om angivelse af de forhold, der begrunder behovet for en besvarelse fra Domstolen – krav om angivelse af forbindelsen mellem de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, og den nationale lovgivning, der finder anvendelse – manglende tilstrækkelig præcisering – afvisning)

(2023/C 83/08)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Cămpina

Tiltalt i straffesagen

SNI

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Cămpina (retten i første instans i Cămpina, Rumænien) ved afgørelse af 1. juli 2022 afvises.

(¹) Dato for indlevering: 26.7.2022.

Appel iværksat den 26. februar 2022 af Georgios Theodorakis og Maria Theodoraki til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 17. december 2021 i sag T-495/14, Theodorakis og Theodoraki mod Rådet

(Sag C-137/22 P)

(2023/C 83/09)

Processprog: græsk

Parter

Appellanter: Georgios Theodorakis og Maria Theodoraki (ved dikigoros V.-S. Christianos, A. Politis og M.-C. Vlachou)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 17. januar 2023 forkastet appellen, idet den er åbenbart ugrundet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 9. november 2022 — RTL Belgium SA og RTL BELUX SA & Cie SECS mod Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Sag C-691/22)

(2023/C 83/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: RTL Belgium SA og RTL BELUX SA & Cie SECS

Sagsøgt: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 1, litra c)-f), artikel 2, artikel 3 og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, sammenholdt med det mål om at undgå en situation med konkurrerende kompetence, der er udtrykt i 34. og 35. betragtning til dette direktiv, samt artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 49 TEUF fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en tilsynsmyndighed, der vurderer, at den medlemsstat, som denne myndighed henhører under, er den, hvori den person, som bør anses for at være medietjenesteudbyderen, har etableret sig, pålægger den pågældende en sanktion, når en anden medlemsstat allerede forinden har vurderet, at det er denne medlemsstat, der har kompetence i henseende til den pågældende audiovisuelle medietjeneste, hvortil den har tildelt en koncession?
- 2) Skal princippet om loyalt samarbejde, der er sikret ved artikel 4, stk. 3, TEU (tidligere artikel 10 TEF), fortolkes således, at det pålægger den medlemsstat, der har til hensigt at udøve kompetencen vedrørende denne tjeneste — selv om en anden medlemsstat allerede udøver denne kompetence — en pligt til at anmode denne sidstnævnte medlemsstat om at tilbagekalde den koncession vedrørende denne audiovisuelle medietjeneste, som den har tildelt, og i tilfælde af dennes afslag herpå at forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol, idet den førstnævnte medlemsstat anmoder Europa-Kommissionen om at indlede en traktatbrudsprocedure mod den sidstnævnte medlemsstat (artikel 258 TEUF) eller selv anlægger et traktatbrudssøgsmål (artikel 259 TEUF), og at afholde sig fra at foretage enhver konkret handling eller vedtage en retsakt, som udtrykker dens hævdede kompetence i henseende til denne tjeneste, medmindre og indtil Den Europæiske Unions Domstol giver den medhold?

- 3) Indebærer dette princip nødvendigvis, at den medlemsstat, der gerne vil udøve kompetencen over en audiovisuel medietjeneste — selv om en anden medlemsstat allerede udøver den — inden den foretager nogen konkret handling eller vedtager en retsakt, som udtrykker dens hævdede kompetence i henseende til denne tjeneste, og uafhængigt af, om de i det andet spørgsmål nævnte procedurer indledes, bør
- a) henvende sig til den anden medlemsstat med henblik på, om muligt, at nå frem til en fælles løsning?
 - b) og/eller anmode om, at spørgsmålet forelægges for det kontaktudvalg, der er nedsat ved artikel 29 i førnævnte direktiv 2010/13/EU?
 - c) og/eller anmode om Kommissionens udtalelse?
 - d) og/eller opfordre den anden medlemsstat, som har tildelt en koncession vedrørende denne audiovisuelle medietjeneste, til at tilbagekalde denne og i tilfælde af dennes afslag herpå gøre brug af de tilgængelige og effektive retslige procedurer i den anden medlemsstat for at anfægte dette afslag på at tilbagekalde koncessionen?
- 4) Påvirkes svaret på det andet og det tredje spørgsmål af det forhold, at den myndighed, der har ansvaret for reguleringen af det audiovisuelle område, har særskilt retsevne og særskilte midler i forhold til den medlemsstat, som den henhører under?
- 5) Er artikel 344 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEUF og førnævnte direktiv 2010/13/EU, i den situation, hvor en audiovisuel medietjeneste er omfattet af en koncession, der er tildelt af én medlemsstat, til hinder for, at en national domstol i en anden medlemsstat fastslår, at denne anden medlemsstats tilsynsmyndighed med rette har vurderet, at den har kompetence til at kontrollere denne tjeneste, idet denne domstol dermed implicit fastslår, at den første medlemsstat har fejlfortolket sin kompetence, og indirekte træffer en afgørelse i en tvist mellem to medlemsstater om fortolkningen og/eller anvendelsen af EU-retten? Bør den nationale domstol i denne anden medlemsstat i en sådan situation begrænse sig til at annullere denne tilsynsmyndigheds afgørelse med den begrundelse, at den pågældende audiovisuelle medietjeneste allerede er omfattet af en koncession tildelt af en første medlemsstat?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 9. november 2022 —
RTL Belgium SA og RTL BELUX SA & Cie SECS mod Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)**

(Sag C-692/22)

(2023/C 83/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RTL Belgium SA og RTL BELUX SA & Cie SECS

Sagsøgt: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 1, litra c)-f), artikel 2, artikel 3 og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, sammenholdt med det mål om at undgå en situation med konkurrerende kompetence, der er udtrykt i 34. og 35. betragtning til dette direktiv, samt artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 49 TEUF fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en tilsynsmyndighed, der vurderer, at den medlemsstat, som denne myndighed henhører under, er den, hvori den person, som bør anses for at være medietjenesteudbyderen, har etableret sig, pålægger den pågældende en sanktion, når en anden medlemsstat allerede forinden har vurderet, at det er denne medlemsstat, der har kompetence i henseende til den pågældende audiovisuelle medietjeneste, hvortil den har tildelt en koncession?

- 2) Skal princippet om loyalt samarbejde, der er sikret ved artikel 4, stk. 3, TEU (tidligere artikel 10 TEF), fortolkes således, at det pålægger den medlemsstat, der har til hensigt at udøve kompetencen vedrørende denne tjeneste — selv om en anden medlemsstat allerede udøver denne kompetence — en pligt til at anmode denne sidstnævnte medlemsstat om at tilbagekalde den koncession vedrørende denne audiovisuelle medietjeneste, som den har tildelt, og i tilfælde af dennes afslag herpå at forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol, idet den førstnævnte medlemsstat anmoder Europa-Kommissionen om at indlede en traktatbrudsprocedure mod den sidstnævnte medlemsstat (artikel 258 TEUF) eller selv anlægger et traktatbrudssøgsmaal (artikel 259 TEUF), og at afholde sig fra at foretage enhver konkret handling eller vedtage en retsakt, som udtrykker dens hævdede kompetence i henseende til denne tjeneste, medmindre og indtil Den Europæiske Unions Domstol giver den medhold?
- 3) Indebærer dette princip nødvendigvis, at den medlemsstat, der gerne vil udøve kompetencen over en audiovisuel medietjeneste — selv om en anden medlemsstat allerede udøver den — inden den foretager nogen konkret handling eller vedtager en retsakt, som udtrykker dens hævdede kompetence i henseende til denne tjeneste, og uafhængigt af, om de i det andet spørgsmål nævnte procedurer indledes, bør
- a) henvende sig til den anden medlemsstat med henblik på, om muligt, at nå frem til en fælles løsning?
 - b) og/eller anmode om, at spørgsmålet forelægges for det kontaktudvalg, der er nedsat ved artikel 29 i førnævnte direktiv 2010/13/EU?
 - c) og/eller anmode om Kommissionens udtalelse?
 - d) og/eller opfordre den anden medlemsstat, som har tildelt en koncession vedrørende denne audiovisuelle medietjeneste, til at tilbagekalde denne og i tilfælde af dennes afslag herpå gøre brug af de tilgængelige og effektive retslige procedurer i denne anden medlemsstat for at anfægte dette afslag på at tilbagekalde koncessionen?
- 4) Påvirkes svaret på det andet og det tredje spørgsmål af det forhold, at den myndighed, der har ansvaret for reguleringen af det audiovisuelle område, har særskilt retsevne og særskilte midler i forhold til den medlemsstat, som den henhører under?
- 5) Er artikel 344 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEUF og førnævnte direktiv 2010/13/EU, i den situation, hvor en audiovisuel medietjeneste er omfattet af en koncession, der er tildelt af én medlemsstat, til hinder for, at en national domstol i en anden medlemsstat fastslår, at denne anden medlemsstats tilsynsmyndighed med rette har vurderet, at den har kompetence til at kontrollere denne tjeneste, idet denne domstol dermed implicit fastslår, at den første medlemsstat har fejlfortolket sin kompetence, og indirekte træffer en afgørelse i en tvist mellem to medlemsstater om fortolkningen og/eller anvendelsen af EU-retten? Bør den nationale domstol i denne anden medlemsstat i en sådan situation begrænse sig til at annullere denne tilsynsmyndigheds afgørelse med den begrundelse, at den pågældende audiovisuelle medietjeneste allerede er omfattet af en koncession tildelt af en første medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal judiciaire d'Auch (Frankrig) den 23. november 2022 — EP mod Préfet du Gers og Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

(Sag C-716/22)

(2023/C 83/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal judiciaire d'Auch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EP

Sagsøgte: Préfet du Gers og Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

Procesdeltager: Commune de Thoux, ved borgmesteren i Thoux

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er afgørelse (EU) 2020/135 ⁽¹⁾ om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ikke delvist ugyldig, eftersom aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ser bort fra artikel 1, 7, 11, 21, 39 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, og proportionalitetsprincippet i chartrets artikel 52, for så vidt som aftalen ikke indeholder nogen bestemmelser, der gør det muligt at bevare stemmeretten ved valg til Europa-Parlamentet for briter, der har udøvet deres ret til fri bevægelighed og til frit at etablere sig på en anden medlemsstats område, uanset om denne tillader dobbelt statsborgerskab eller ej, navnlig for personer, der har boet på en anden medlemsstats område i mere end 15 år, og som er underlagt den britiske lov »15 year rule«, hvorved fratagelsen af enhver stemmeret forværres for personer, som ikke har haft ret til at stemme om fortabelsen af deres europæiske statsborgerskab, og for dem, der har aflagt ed til den britiske krone?

- 2) Skal afgørelse (EU) 2020/135, aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union, artikel 1 i akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet, der er vedhæftet som bilag til Rådets afgørelse 76/787/EKSF ⁽²⁾, EØF, Euratom af 20. september 1976, Domstolens dom i sagen Spanien mod Det Forenede Kongerige, C-145/04 af 12. september 2006, artikel 1, 7, 11, 21, 39 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og Domstolens dom *Préfet du Gers*, C-673/20 af 9. juni 2022 fortolkes således, at disse bestemmelser og retsakter fratager tidligere unionsborgere, der har udøvet deres ret til fri bevægelighed og til frit at etablere sig på Unionens område, stemmeretten og valgbarheden ved valg til Europa-Parlamentet i en medlemsstat, samt mere specifikt tidligere unionsborgere, der ikke har haft nogen form for stemmeret, fordi de har levet deres privatliv og familieliv på Unionens område i mere end 15 år, og som ikke har kunnet stemme om deres medlemsstats udtræden af Den Europæiske Union, hvilket har medført fortabelse af deres unionsborgerskab?

⁽¹⁾ Rådets Afgørelse (EU) 2020/135 af 30.1.2020 om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 1).

⁽²⁾ EFT 1976, L 278, s. 1.

Appel iværksat den 30. november 2022 af Google LLC, Alphabet, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 14. september 2022 i sag T-604/18, Google og Alphabet mod Kommissionen

(Sag C-738/22 P)

(2023/C 83/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Google LLC, Alphabet, Inc. (ved advokats G. Forwood, J. Killick og N. Levy, dikigoros A. Komninos, abogado A. Lamadrid de Pablo, Barristers D. Gregory og H. Mostyn, M. Pickford, KC, Rechtsanwalt J. Schindler og Barrister-at-Law P. Stuart)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Application Developers Alliance, Computer & Communications Industry Association, Gigaset Communications GmbH, HMD global Oy, Opera Norway AS, tidligere Opera Software AS, BDZV — Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, tidligere Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), FairSearch AISBL, Qwant, Seznam.cz, a.s. og Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

- Kommissionens afgørelse C(2018) 4761 final af 18. juli 2018 om en procedure i henhold til artikel 102 [TEUF] og artikel 54 i EØS-aftalen (sag AT.40099 — Google Android) (herefter »afgørelsen«) annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Mere subsidiært ophæves punkt 2 i den appellerede doms konklusion, og den i afgørelsens artikel 2 pålagte bøde fastsættes til et betydeligt lavere beløb.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i forbindelse med appellen og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat seks anbringender.

Det første anbringende: Retten begik en fejl ved sin undersøgelse af årsagssammenhængen mellem præinstallationsbetingelserne i distributionsaftalen om mobile applikationer og deres angivelige udelukkelsesvirkninger.

- Retten undersøgte med urette lovligheden af præinstallationsbetingelserne i distributionsaftalen om mobile applikationer ved henvisning til de kombinerede virkninger af omtvistede distributionsaftaler om mobile applikationer og lovlige indtægtsdelingsaftaler.
- Retten undersøgte ikke, hvorvidt brugernes valg om ikke at downloade konkurrerende produkter oftere skyldtes urimelige præinstallationer snarere end brugerpræferencer.
- Retten fastslog med urette, at bevismateriale vedrørende standardindstillinger var relevant for analysen af præinstallationsbetingelserne i distributionsaftalen om mobile applikationer.
- Retten begik en fejl ved sin analyse af virkningerne af præinstallationsbetingelserne i distributionsaftalen om mobile applikationer ved ikke at tage hensyn til den manglende konkurrence, som ville forekomme uden disse betingelser.

Det andet anbringende: Retten begik en fejl ved at opretholde afgørelsen til trods for, at det ikke heri er påvist, at der kan ske udelukkelse af lige så effektive konkurrenter.

- Retten undersøgte ikke, hvorvidt sammenknytningen af søgeapplikationen (Google Search) med Play kunne udelukke lige så effektive, konkurrerende generelle søgetjenester.
- Retten undersøgte ikke, hvorvidt sammenknytningen af Chrome-browseren med Play og søgeapplikationen kunne udelukke lige så effektive, konkurrerende browsere.

Det tredje anbringende: Retten begik en fejl ved at omskrive konklusionen i afgørelsen om, at der havde fundet misbrug sted med hensyn til antifragmenteringsforpligtelserne, og ved at henføre de angivelige udelukkelsesvirkninger til en adfærd, som ikke i afgørelsen blev anset for at have udgjort misbrug.

- Retten begik en fejl ved at omskrive kvalificeringen i afgørelsen af den urimelige adfærd angående antifragmenteringsforpligtelserne.
- Retten begik en fejl ved at henføre de angivelige udelukkelsesvirkninger til en adfærd, som ikke i afgørelsen blev anset for at udgøre misbrug.

Det fjerde anbringende: Retten begik en fejl ved sin bedømmelse af de objektive begrundelser for antifragmenteringsforpligtelserne.

- Retten begik en fejl ved ikke at undersøge behovet for de omtvistede antifragmenteringsforpligtelser.
- Retten begik en fejl ved ikke at tage hensyn til Googles berettigede interesse i at beskytte hele Android-økosystemet, inklusive især ikke-GMS-enheder.

- Retten begik en fejl ved at opretholde afgørelsen til trods for, at der ikke heri er foretaget en passende vurdering af de vilkår, på hvilke Google fastsatte en licens til fri udnyttelse til Android.
- Retten foretog ikke en passende bedømmelse af det bevismateriale i sagsakterne, der angik nødvendigheden af antifrageringsaftalen i betragtning af, at en varemærkeløsning var utilstrækkelig.

Det femte anbringende: Retten begik en fejl ved at opretholde afgørelsen til trods for, at den kritiserede de porteføljebaserede indtægtsdelingsaftalers karakter af misbrug.

Det sjette anbringende: Retten begik en fejl ved udøvelsen af sin fulde kompetence til at ændre bøden.

Sag anlagt den 20. januar 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta

(Sag C-23/23)

(2023/C 83/14)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og R. Lindenthal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

- Det fastlås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5 og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾ (herefter »fugledirektivet«), sammenholdt med dette direktivs artikel 9, stk. 1, idet den har vedtaget en undtagelsesordning, der tillader, at syv arter af vilde finker (bogfinke *Fringilla coelebs*, tornirisk *Carduelis cannabina*, stillids *Carduelis carduelis*, grønirisk *Carduelis chloris*, kernebidder *Coccothraustes coccothraustes*, gulirisk *Serinus serinus* og grønsisken *Carduelis spinus*) fanges levende.
- Republikken Malta tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Malta indførte i 2014 en undtagelsesordning støttet på fugledirektivets artikel 9, stk. 1, litra c), om godkendelse af fældefangst af syv arter af vilde finker til rekreative formål, i henhold til hvilken denne medlemsstat godkendte sæsoner for fældefangst i 2014 og 2015. I dom af 21. juni 2018, Kommissionen mod Malta (C-557/15, EU:C:2018:477) fastslog Domstolen, at undtagelsesordningen ikke opfyldte betingelserne i fugledirektivets artikel 9, stk. 1, litra c). Republikken Malta ophævede denne undtagelsesordning.

I oktober 2020 vedtog Malta en lignende undtagelsesordning for fældefangst af de samme finkearter. Denne gang støttede Malta ordningen på undtagelsesbestemmelsen i fugledirektivets artikel 9, stk. 1, litra b), idet medlemsstaten gjorde gældende, at den nye undtagelsesordning var vedtaget i forskningsøjemed. Malta åbnede op for sæsoner for fældefangst i angiveligt »forskningsøjemed« i 2020, 2021 og 2022.

Fugledirektivet forpligter medlemsstaterne til at forbyde indfangning og besiddelse af vilde fugle, såsom de omhandlede finker, og enhver fangst af vilde fugle med ikke-selektive midler, såsom fælder eller net. Enhver undtagelse fra disse forbud er underlagt de strenge betingelser, der er fastsat i fugledirektivets artikel 9.

Kommissionen har anført, at Malta ikke har godtgjort, at betingelserne for en undtagelse i henhold til fugledirektivets artikel 9, stk. 1, litra b), er opfyldt. For det første har Malta ikke godtgjort, at undtagelsesordningen forfølger et oprigtigt forskningsmæssigt formål. For det andet har Malta ikke anført grunde til, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning. For det tredje har Malta indholdsmæssigt set ikke bevist, at der ikke findes en anden tilfredsstillende løsning.

⁽¹⁾ EUT 2010, L 20, s. 7.

Appel iværksat den 21. januar 2023 af Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative »Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe« til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 9. november 2022 i sag T-158/21, Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe mod Kommissionen

(Sag C-26/23 P)

(2023/C 83/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative »Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe« (ved Rechtsanwalt T. Hieber)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Ungarn, Den Hellske Republik og Den Slovakiske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 9. november 2022 i sag T-158/21 ophæves, og Kommissionens meddelelse C(2021) 171 final af 14. januar 2021 annulleres.
- Subsidiært ophæves dom afsagt af Retten den 9. november 2022 i sag T-158/21, og sagen hjemvises til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af chartrets artikel 47, stk. 2. Omfordelingen af sagen til en anden refererende dommer var i strid med chartrets artikel 47, stk. 2.
- Tilsidesættelse af artikel 9 TEU. Retten undlod at tage hensyn til den omstændighed, at Kommissionen ikke havde tillagt alle europæiske borgerinitiativer lige stor vægt, hvilket ville have kunne samle mindst en million underskrifter og opfylde alle de andre krav i den gældende forordningen om det europæiske borgerinitiativ.
- Tilsidesættelse af Kommissionens beføjelser. Retten tilsidesatte Kommissionens beføjelser med hensyn til gennemførelsen af Minority SafePack-initiativet.
- Fejlagtig fortolkning af begrebet »åbenbart urigtigt skøn«. Retten begik en retlig fejl, idet den opstillede yderligere krav.
- Åbenbart urigtigt skøn. Retten begik en retlig fejl, idet den forkastede appellants argument om, at Kommissionen havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de begrundelser, der var givet i den omtvistede meddelelse, for afslaget på vedtagelse af forslag 1 og 3 i Minority SafePack-initiativet.
- Tilsidesættelse af bevisbyrdereglerne. Retten begik en retlig fejl, idet den fejlagtigt pålagde appellanten bevisbyrden.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten. Retten så bort fra rækkevidden af pligten til at begrunde den omtvistede meddelelse.
- Tilsidesættelse af statuttens artikel 36. Den af Retten givne begrundelse er selvmodsigende og utilstrækkelig.

RET TEN

Retten dom af 21. december 2022 — Vialto Consulting mod Kommissionen

(Sag T-617/17 RENV) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold – instrument til førtiltrædelsesbistand – OLAF's undersøgelse – kontrol på stedet – uregelmæssigheder og forsømmelser, som angiveligt er begået af Kommissionen – retten til at blive hørt – ikke-økonomisk tab – årsagsforbindelse)

(2023/C 83/16)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Vialto Consulting Kft. (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne S. Paliou og A. Skoulis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou, J. Baquero Cruz og A. Katsimerou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af de ulovligheder, der blev begået dels af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i forbindelse med et kontrolbesøg hos sagsøgeren, dels af Europa-Kommissionen efter det nævnte kontrolbesøg.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen betaler et beløb på 5 000 EUR til Vialto Consulting Kft. i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som selskabet har lidt.
- 2) Erstatningen til Vialto Consulting tillægges morarenter fra datoen for afsigelsen af denne dom, og indtil fuld betaling sker, til den sats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner i den relevante periode, forhøjet med to procentpoint.
- 3) Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med appellen til Domstolen i sag C-650/19 P samt i forbindelse med den oprindelige procedure i sag T-617/17 og hjemvisningen til Retten i sag T-617/17 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Retten dom af 21. december 2022 — Vialto Consulting mod Kommissionen

(Sag T-537/18) ⁽¹⁾

(Instrument til førtiltrædelsesbistand – støtte – OLAF's undersøgelser – administrativ sanktion – udelukkelse fra procedurerne for tildeling af udbudskontrakter og tilskud, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, i en periode på to år – begrundelsespligt – artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2185/96 – princippet om god forvaltningsskik – berettigede forventninger – fuld prøvelsesret – sanktionens forholdsmæssighed)

(2023/C 83/17)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Vialto Consulting Kft. (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne V. Christianos, A. Politis og G. Kelepouri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Katsimerou og R. Pethke, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand dels i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 29. juni 2018, hvormed Kommissionen for en toårig periode udelukkede sagsøgeren fra deltagelse i offentlige udbudsprocedurer, procedurer for tildeling af tilskud, procedurer for finansieringsinstrumenter (for dedikerede investeringsinstrumenter og finansielle formidlere), de prisprocedurer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1), og de procedurer for tildeling, der er omfattet af Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT 2015, L 58, s. 17), samt anordnede, at meddelelsen om udelukkelsen blev offentliggjort på Kommissionens hjemmeside, dels i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for den skade som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Vialto Consulting Kft. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Retten dom af 21. december 2022 — Landwärme mod Kommissionen

(Sag T-626/20) (¹)

(Statsstøtte – markedet for biogas – afgiftsfritagelser, der kompenserer for meromkostningerne ved produktionen – afgørelser om ikke at gøre indsigelse – annullationssøgsmål – søgsmålsinteresse – formaliteten – manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure – alvorlige vanskeligheder – artikel 108, stk. 2, og artikel 108, stk. 3, TEUF – artikel 4, stk. 3, og artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) 2015/1589 – retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014–2020 – kumulation af støtte – statsstøtte ydet af flere medlemsstater – importeret biogas – princippet om forbud mod forskelsbehandling – artikel 110 TEUF)

(2023/C 83/18)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landwärme GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne J. Bonhage og M. Frank)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck, A. Bouchagiar og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Sverige (ved O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder og R. Shahsavan Eriksson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation dels af Kommissionens afgørelse C(2020) 4489 final af 29. juni 2020 om statsstøtte SA.56125 (2020/N) — Sverige — Forlængelse og ændring af støtteordning SA.49893 (2018/N) — Afgiftsfritagelse for biogas og biopropan, der ikke er baseret på fødevarer, til varmeproduktion (herefter »afgørelse 4489«), dels Kommissionens afgørelse C(2020) 4487 final af 29. juni 2020 om statsstøtte SA.56908 (2020/N) — Sverige — Forlængelse og ændring af ordningen til fordel for biogas, der skal anvendes som brændstof i Sverige.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2020) 4489 final af 29. juni 2020 om statsstøtte SA.56125 (2020/N). — Sverige — Forlængelse og ændring af støtteordning SA.49893 (2018/N) — Afgiftsfritagelse for biogas og biopropan, der ikke er baseret på fødevarer, til varmeproduktion, annulleres.
- 2) Kommissionens afgørelse C(2020) 4487 final af 29. juni 2020 om statsstøtte SA.56908 (2020/N) — Sverige — Forlængelse og ændring af ordningen til fordel for biogas, der skal anvendes som brændstof i Sverige, annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Landwärme GmbH afholdte omkostninger.
- 4) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 414 af 30.11.2020.

Rettens dom af 21. december 2022 — Grünig mod Kommissionen

(Sag T-746/20) (¹)

(Dumping – import af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – fritagelse af import, der er bestemt til et særligt anvendelsesformål – annulationssøgsmål – spørgsmålet, om en bestemmelse kan udskilles – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – umiddelbart berørt – anfægtelig retsakt – formaliteten – artikel 9, stk. 5, første afsnit, i forordning (EU) 2016/1036 – told, der pålægges uden forskelsbehandling – ligebehandling)

(2023/C 83/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Grünig KG (Bad Kissingen, Tyskland) (ved advokaterne Y. Melin og I. Fressynet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck, G. Luengo og M. Gustafsson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af artikel 1, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, L 315, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Grünig KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 53 af 15.2.2021.

Rettens dom af 21. december 2022 — EOC Belgium mod Kommissionen(Sag T-747/20) ⁽¹⁾

(Dumping – import af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – fritagelse af import, der er bestemt til et særligt anvendelsesformål – annullationsøgsmål – spørgsmålet, om en bestemmelse kan udskilles – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – umiddelbart berørt – anfægtelig retsakt – formaliteten – artikel 9, stk. 5, første afsnit, i forordning (EU) 2016/1036 – told, der pålægges uden forskelsbehandling – ligebehandling)

(2023/C 83/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: EOC Belgium (Oudenaarde, Belgien) (ved advokaterne Y. Melin og I. Fressynet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck, G. Luengo og M. Gustafsson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af artikel 1, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, L 315, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) EOC Belgium betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 15.2.2021.

Rettens dom af 18. januar 2023 — Rumænien mod Kommissionen(Sag T-33/21) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL – udgifter, der er udelukket fra finansiering – udgifter afholdt af Rumænien – det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013 – metoder til beregning af støttesatser for delforanstaltning »1a« i foranstaltning 215 – betaling til fordel for velfærd for »slagtesvin« og »gylte« – forhøjelse med mindst 10 % af arealkravet for hvert dyr – begrundelsespligt – berettiget forventning – retssikkerhed – juridisk kvalifikation af fakta – artikel 12, stk. 6 og 7, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 – retningslinjer om beregningen af finansielle korrektioner inden for rammerne af procedurerne for efterprøvende regnskabsafslutning og finansiell regnskabsafslutning)

(2023/C 83/21)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (ved E. Gane og L.-E. Bațagoi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Aquilina, A. Biolan og M. Kaduczak som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål, som er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, har Rumænien nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1734 af 18. november 2020 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2020, L 390, s. 10), for så vidt som visse udgifter for 18 717 475,08 EUR, som denne stat har afholdt for regnskabsårene 2017-2019, udelukkes.

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1734 af 18. november 2020 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som visse udgifter for 18 717 475,08 EUR, som Rumænien har afholdt inden for ELFUL for regnskabsårene 2017-2019, udelukkes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 163 af 3.5.2021.

Rettens dom af 21. december 2022 — Firearms United Network m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-187/21) (¹)

(REACH – forordning (EU) 2021/57 – ajourføring af bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 – begrænsning for så vidt angår bly – anvendelse af blyhagl i eller omkring vådområder – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – retssikkerhed – uskyldsformodning)

(2023/C 83/22)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøgere: Firearms United Network (Warszawa, Polen), Tomasz Walter Stępień (Żelechów, Polen), Michał Budzyński (Cegłów, Polen) og Andrzej Marcjanik (Złotokłos, Polen) (ved advokat E. Woźniak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved T. Stéhelin og G. Bain, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, W. Broere og N. Herbatschek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Ved deres søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EU) 2021/57 af 25. januar 2021 om ændring af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår blyhagl i eller omkring vådområder (EUT 2021, L 24, s. 19).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Firearms United Network, Tomasz Walter Stępień, Michał Budzyński og Andrzej Marcjanik bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

- 3) Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 7.6.2021.

Retten dom af 21. december 2022 — EWC Academy mod Kommissionen

(Sag T-330/21) (¹)

[Socialpolitik – støtte til foranstaltninger med henblik på fremme af initiativer vedrørende virksomhedsrepræsentanter – indkaldelse af forslag VP/2020/008 – udelukkelse af europæiske samarbejdsudvalg, der ikke er juridiske personer – artikel 197, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2018/1046]

(2023/C 83/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: EWC Academy GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat H. Däubler-Gmelin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Pethke og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 14. april 2021, hvorved sidstnævnte afslog den støtteansøgning, som virksomheden som koordinator for et konsortium havde indgivet i forbindelse med indkaldelse af forslag VP/2020/008 vedrørende medarbejderinddragelse i virksomhedsledelsen.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 14. april 2021 om afslag på støtteansøgningen indgivet af EWC Academy GmbH i henhold til indkaldelse af forslag VP/2020/008 annulleres.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af EWC Academy afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 320 af 9.8.2021.

Retten dom af 18. januar 2023 — YAplus DBA Yoga Alliance mod EUIPO — Vidyanand (YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL)

(Sag T-443/21) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designet – figurmærket YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL – det ældre EU-figurmærke yoga ALLIANCE – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder – artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001)

(2023/C 83/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: YAplus DBA Yoga Alliance (Arlington, Virginia, De Forenede Stater) (ved advokat A. Thünken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Swami Vidyanand (Villupuram, Indien) (ved advokaterne L. Saglietti og E. Bianco)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. maj 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1062/2020-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) YAplus DBA Yoga Alliance betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 368 af 13.9.2021.

Retten dom af 21. december 2022 — Pharmadom mod EUIPO — Wellbe Pharmaceuticals (WellBe PHARMACEUTICALS)

(Sag T-644/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket WellBe PHARMACEUTICALS – det ældre nationale ordmærke WELL AND WELL – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 83/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokat M.-P. Dauquaire)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Wellbe Pharmaceuticals S.A. (Warszawa, Polen)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. juli 2021 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1423/2020-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Pharmadom betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 24.1.2022.

Rettens dom af 18. januar 2023 — Rolex mod EUIPO — PWT (Figur bestående af en krone)(Sag T-726/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke der gengiver en krone – tidligere EU-figurmærke, der gengiver en krone, og det tidligere EU-figurmærke ROLEX – relative registreringshindringer – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – ingen krænkelse af renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]

(2023/C 83/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rolex SA (Genève, Schweiz) (ved advokaterne C. Sueiras Villalobos, P. Tent Alonso og V. Gigante Pérez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: PWT A/S (Aalborg, Danmark) (ved advokaterne A. Skovfoged Melgaard og C. Barrett Christiansen)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. august 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2389/2020-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Rolex SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 10.1.2022.

Rettens kendelse af 18. januar 2023 — Dorsum mod EUIPO — id Quantique (Clavis)(Sag T-758/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Clavis – det ældre EU-ordmærke CLAVIS – manglende identifikation af det ældre varemærke i indsigelsen – betingelser for indsigelsens antagelighed)

(2023/C 83/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dorsum Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató Zrt. (Budapest, Ungarn) (ved advokat G. Hajdu)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Stoyanova-Valchanova og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: id Quantique SA (Carouge, Schweiz) (ved advokat F. Nielsen)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation eller omgørelse af afgørelse truffet den 22. september 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 189/2021-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Dorsum Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató Zrt. bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) id Quantique SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 31.1.2022.

Rettens dom af 21. december 2022 — Puma mod EUIPO — DN Solutions (PUMA)

(Sag T-4/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket PUMA – det ældre internationale figurmærke PUMA – relativ registreringshindring – skade på renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001]]

(2023/C 83/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: DN Solutions Co. Ltd., tidligere Doosan Machine Tools Co. Ltd. (Seongsan-gu, Changwon-si, Sydkorea) (ved advokaterne R. Böhm og C. Brecht)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. oktober 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1677/2020-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Puma SE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 7.3.2022.

Retten dom af 21. december 2022 — OM mod Kommissionen(Sag T-118/22) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – ansættelse – stillingsopslag – afslag på ansøgning – udnævnelse af en anden ansøger – stilling som medlem af Udvalget for Forskriftskontrol – begrundelsespligt – tilsidesættelse af meddelelsen om ledig stilling – berettigede forventninger – ligebehandling – åbenbart urigtigt skøn)

(2023/C 83/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OM (ved advokat G. Paris)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Melo Sampaio og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med søgsmålet støttet på artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 29. april 2021, hvorved den afviste sagsøgerens ansøgning om en stilling som medlem af Udvalget for Forskriftskontrol og gav sagsøgeren meddelelse om udnævnelsen af en anden ansøger til denne stilling.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) OM betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 10.5.2022.

Retten kendelse af 18. januar 2023 — Seifert mod Rådet(Sag T-166/22) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine – foranstaltninger, der berører russiske statsborgere, fysiske personer med bopæl i Rusland og juridiske personer, enheder og organer, der er etableret i Rusland – manglende søgsmålsinteresse – afvisning)

(2023/C 83/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Evgenia Seifert (München, Tyskland) (ved advokat T. Seifert)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved T. Haas og A. Westerhof Löfflerová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har anlagt søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, nr. 9), i Rådets forordning (EU) 2022/328 af 25. februar 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2022, L 49, s. 1), for så vidt bestemmelsen tilsidesætter princippet om ikke-forskelsbehandling sammenholdt med sagsøgerens ret til respekt for privatlivet.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Evgenia Seifert bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 7.6.2022.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. januar 2023 — Vleuten Insects og New Generation Nutrition mod Kommissionen

(Sag T-500/22 R)

(Særlige rettergangsformer – fødevarer – fødevarer – nye fødevarer – forordning (EU) 2015/2283 – tilladelse til markedsføring af Alphitobius diaperinus-larver – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2023/C 83/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Vleuten Insects vof (Hoogeloon, Nederlandene) og New Generation Nutrition BV (Helvoirt, Nederlandene) (ved advokat N. Carbone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Rous Demiri og F. van Schaik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med deres søgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF, har sagsøgerne anmodet om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2022) 3478 final af 2. juni 2022 om afslutning af proceduren om tilladelse til markedsføring af Alphitobius diaperinus-larver som en ny fødevarer uden en ajourføring af EU-listen over nye fødevarer.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 7. november 2022 — SN mod Kommissionen

(Sag T-689/22)

(2023/C 83/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SN (ved advokaterne L. Levi og P. Baudoux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgtes afgørelse af 11. januar 2022 annulleres, for så vidt som den som begrænsende betingelse for sagsøgerens afholdelse af tjenestefrihed af personlige årsager fastsætter, at han ikke må involvere sig i, deltage i eller yde rådgivning i forbindelse med søgsmål og/eller sager, der føres af eller involverer Europa-Kommissionen og Unions retsinstanser, og at sagsøgeren hverken direkte eller indirekte (herunder skriftlig i form) må pleje arbejdsrelaterede forbindelser med de relevante tjenestegrene i Kommissionen, som har sammenhæng med hans nuværende stilling.

- Sagsøgtes afgørelse af 27. juli 2022 om afslag på sagsøgerens klage annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat begrundelsespligten.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat såvel artikel 40 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og Kommissionens afgørelse C(2018)4048 af 29. juni 2018 om eksterne aktiviteter og opgaver samt om erhvervsaktiviteter efter tjenesteperiodens ophør som proportionalitetsprincippet.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 13. december 2022 — Zásilkovna mod Kommissionen

(Sag T-784/22)

(2023/C 83/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zásilkovna s. r. o. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat R. Kubáč)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2022) 5136 final af 25. juli 2022, i sag SA.55208 (2020/C) — kompensation til det tjekkiske postvæsen for Tjekkiets opfyldelse af postbefordringspligten i perioden 2018-2022, hvorved en anmeldt statsstøtte erklæres forenelig med det indre marked, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte væsentlige formforskrifter, idet dens afgørelse ikke er tilstrækkeligt begrundet. Nærmere bestemt begrænsede Kommissionen sin begrundelse til simple erklæringer uden angivelse af detaljer, og den så bort fra alle de øvrige krav, der følger af den relevante retspraksis. Kommissionen godtgjorde således ikke på behørig vis, hvorfor den afveg fra denne retspraksis og fra de af den udtrykte indledende synspunkter. Kommissionen tilsidesatte derfor en af sagsøgerens væsentlige proceduremæssige rettigheder, eftersom alle EU-institutioner er forpligtede til at begrunde en foranstaltning for at sikre, at den kan prøves ved retsinstanser.
2. Det andet anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den konkluderede, at det tjekkiske postvæsen særskilt fordeler omkostningerne til opfyldelsen af postbefordringspligten og til ikke-befordringspligtig (kommerciel) virksomhed. Sagsøgeren er imidlertid af den opfattelse, at omkostningerne til investering i infrastruktur og netdrift ikke deles proportionalt mellem denne tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse og det tjekkiske postvæsens anden kommercielle forretningsvirksomhed, idet en del af de relevante omkostninger inden for opfyldelsen af postbefordringspligten (såsom personale, udstyr som bl.a. køretøjer, databaser, osv.) i praksis også benyttes i forbindelse med ikke-befordringspligtig kommerciel virksomhed. Kommissionens konklusion, hvorefter beregningen af de undgåede nettoomkostninger alene omfatter de nødvendige omkostninger til at opfylde postbefordringspligten, betyder ikke automatisk, at det tjekkiske postvæsen ikke også anvender de samme omkostninger (f.eks. til personale, udstyr som bl.a. køretøjer, databaser, osv.) til ikke-befordringspligtig kommerciel virksomhed. Kommissionen har derfor anvendt statsstøttereglerne forkert og derved tilsidesat EUF-traktaten.

3. Det tredje anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet den helt så bort fra eller ikke i tilstrækkeligt omfang tog stilling til visse af sagsøgerens indsigelser vedrørende overkompenseringen af det tjekkiske postvæsen, navnlig idet (i) opfyldelsen af postbefordringspligten kan udføres af private aktører på et kommercielt grundlag uden nogen støtte, (ii) afskrivningsperioderne med henblik på overdragelsesperioden er fuldstændig ugrundede, og (iii) der er medtaget urigtige antagelser i det kontrafaktiske scenario. Kommissionen har derfor anvendt statsstøttereglerne forkert og derved tilsidesat EUF-traktaten.
4. Det fjerde anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet den konkluderede, at det tjekkiske postvæsens krydssubsidiering ikke udgør statsstøtte. Ifølge sagsøgeren udgør det tjekkiske postvæsens krydssubsidiering imidlertid selvstændig statsstøtte, der i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF er uforenelig med det indre marked, som allerede er udbetalt i det mindste i perioden 2013-2017 (men formentligt endnu tidligere), og som Kommissionen derfor burde have undersøgt omhyggeligt i en særskilt administrativ procedure og ikke som et bispørgsmål i sag SA.55208 (2020/C), der var begrænset til perioden 2018-2022. Kommissionen konkluderede imidlertid med urette, at denne krydssubsidiering slet ikke udgør statsstøtte. Denne konklusion er urigtig både i faktisk og retlig henseende. Derudover er den i stærk modstrid med Kommissionens faste afgørelsespraksis såvel som Den Europæiske Unions Domstols praksis. Kommissionen har derfor anvendt statsstøttereglerne forkert og derved tilsidesat EUF-traktaten.

Sag anlagt den 13. januar 2023 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-7/23)

(2023/C 83/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved T. Stéhelin, B. Fodda og E. Leclerc, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/401/22, administratorer (AD 6) inden for energi, klima og miljø, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-555/22, Frankrig mod Kommissionen.

Sag anlagt den 20. januar 2023 — Balaban mod EUIPO — Shenzhen Stahlwerk Welding Technology (STAHLWERK)

(Sag T-13/23)

(2023/C 83/35)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Okan Balaban (Bornheim, Tyskland) (ved advokat T. Schaaf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Shenzhen Stahlwerk Welding Technology Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Okan Balaban

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket STAHLWERK — EU-varemærke nr. 11 554 201

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. oktober 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2060/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. januar 2023 — Laboratorios Normon mod EUIPO — Sofar (NORMOCARE)

(Sag T-19/23)

(2023/C 83/36)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Normon, SA (Tres Cantos, Spanien) (ved advokat I. Gonzalez-Mogena Gonzalez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sofar SpA (Trezzano Rosa, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Laboratorios Normon, SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket NORMOCARE — EU-varemærke nr. 17 767 294

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. oktober 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO sag (R 916/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, Sofar Spa betaler sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. januar 2023 — Japan Tobacco mod EUIPO — Dunhill Tobacco of London (FLOW FILTER)**(Sag T-20/23)**

(2023/C 83/37)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Japan Tobacco, Inc. (Tokyo, Japan) (ved advokaterne J. Gracia Albero og E. Cebollero González)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dunhill Tobacco of London Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Dunhill Tobacco of London Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket FLOW FILTER — EU-varemærke nr. 18 002 134

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. oktober 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1774/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den har stadfæstet afslaget på ugyldighedsbegæringen vedrørende de anfægtede varer.
- EUIPO tilpligtes i henhold til artikel 190, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved annullationsafdelingen og ved Femte Appelkammer.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 23. januar 2023 — Chart mod EUIPO (ABSOLUTEFLOW)

(Sag T-21/23)

(2023/C 83/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Chart Inc. (Ball Ground, Georgia, Amerikas Forenede Stater) (ved advokaterne R. Drożdż og J. Wachinger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket ABSOLUTEFLOW — registreringsansøgning nr. 18 669 744

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. oktober 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1583/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. januar 2023 — Markt-Pilot mod EUIPO (MARKT-PILOT)

(Sag T-22/23)

(2023/C 83/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Markt Pilot GmbH (Beilstein, Tyskland) (ved advokaterne M. Nielen og A. Puff)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket MARKT-PILOT — registreringsansøgning nr. 18 531 626

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. november 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 672/2022-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Retten kendelse af 17. januar 2023 — GKP mod EUIPO — Cristalfarma (TIARA RUBIS)**(Sag T-518/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 83/40)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 17.10.2022.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA